

výrok dne 30.4.2019

výrok dne

a je vykonatelné dnem 4.5.2019

V Plzni

13-09-2019

dne

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Milenou Hoškovou Sedlákovou v právní věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 940, 941, 942, IČ 71002901**
sídlem Májová 940, 363 01 Ostrov
zastoupený advokátem JUDr. Richardem Šenderou
sídlem K. H. Borovského 692/63, 356 11 Sokolov

proti
žalovaným:

1. S. [redacted] Š. [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
2. Bc. K. [redacted] S. [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Elšíkem
sídlem Sokolská 7, 772 00 Olomouc

o zaplacení částky 25 662 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení se co do zaplacení částky 3 192 Kč
s 8% úrokem z prodlení ročně
z částky 152 Kč za období od 1. 6. 2010 do zaplacení
s 7,75% úrokem z prodlení ročně
z částky 152 Kč za období od 1. 7. 2010 do zaplacení

z částky 152 Kč za období od 1. 8. 2010 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 9. 2010 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 10. 2010 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 11. 2010 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 12. 2010 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 1. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 2. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 3. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 4. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 5. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 6. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 7. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 8. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 9. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 10. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 11. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 12. 2011 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 1. 2012 do zaplacení
z částky 152 Kč za období od 1. 2. 2012 do zaplacení
se zastavuje.

- II. Žalovaný č. 1 a žalovaná č. 2 jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci 22 470 Kč s 8% úrokem z prodlení ročně

z částky 1070 Kč za období od 1. 6. 2010 do zaplacení
s 7,75% úrokem z prodlení ročně

z částky 1 070 Kč za období od 1. 7. 2010 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 8. 2010 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 9. 2010 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 10. 2010 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 11. 2010 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 12. 2010 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 1. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 2. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 3. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 4. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 5. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 6. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 7. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 8. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 9. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 10. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 11. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 12. 2011 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 1. 2012 do zaplacení
z částky 1 070 Kč za období od 1. 2. 2012 do zaplacení

do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 1 nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalované č. 2 k rukám jejího právního zástupce na náhradu nákladů řízení částku 36 592 Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svojí žalobou podanou u Okresního soudu v Karlových Varech dne 12. 3. 2012 po nepřipuštění změny návrhu ze dne 7. 4. 2017 a 12. 9. 2018 a po částečném zastavení řízení (usnesením Krajského soudu v Plzni č. j. 45 Cm 82/2013-156 ze dne 16. května 2017) původně domáhal zaplacení částky 69 105 Kč s příslušenstvím, a to formou společnou a nerozdílnou po žalovaných s tím, že dlužná částka byla mimo jiné tvořena příspěvky do fondu oprav v částce 1 222 Kč měsíčně za období od 5/2010 až 12/2010, 1/2011 až 12/2011 a dále za leden roku 2012, tj. za 21 měsíců v celkové výši 25 662 Kč s příslušenstvím. Žaloba byla v této části odůvodněna tím, že žalovaní byli minimálně do 15. 8. 2012 členy žalobce a měli v podílovém spoluvlastnictví bytovou jednotku č. 941/■ v k. ú. Ostrov nad Ohří, část obce Ostrov, ulice Májová, a to spolu s odpovídajícím podílem na společných částech domu a pozemku. Jako takoví byli dle platných stanov povinni hradit příspěvky do fondu oprav, a to ve výši, která byla schválena shromážděním SVJ a která dle výměru jednotky za předmětné žalované období odpovídala částce 1 222 Kč měsíčně, o čemž byli žalovaní vyrozuměni evidenčním listem. Žalobce tvrdil, že dne 15. 9. 2004 schválilo shromáždění SVJ s účinností od 1. 1. 2005 příspěvek do fondu oprav ve výši 14 Kč/m², přičemž tento byl následně navýšen s účinností od 1. 4. 2006 na částku 16 Kč/m², a to na schůzi shromáždění SVJ dne 17. 1. 2006 s tím, že toto navýšení je patrné i z evidenčních listů z roku 2007 a 2008. Výměra jednotky, jejímiž vlastníky byli v předmětné době žalovaní činila 76,4 m², což odpovídá měsíčnímu předpisu do fondu oprav stanovenému na základě rozhodnutí shromáždění SVJ ze dne 15. 9. 2004 ve výši 1 070 Kč a měsíčnímu předpisu do fondu oprav stanovenému na základě rozhodnutí shromáždění SVJ ze dne 17. 1. 2006 ve výši 1 222 Kč. O nové výši byli žalovaní vyrozuměni evidenčním listem. Žalovaní tak byli povinni hradit za shora uvedené měsíce z titulu fondu oprav 1 222 Kč a neboť tak nečinili, požaduje žalobce z této částky též zákonný úrok z prodlení jdoucí vždy od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, za který měla být platba uhrazena.
2. Částečným rozsudkem č.j. 45 Cm 82/2013-231 ze dne 12.9.2018 byla žaloba zamítnuta co do částky 16 593 s příslušenstvím a co do částky 24 482 s příslušenstvím, které byly původně součástí žalované částky, a to z titulu dlužného vyúčtování za roky 2010 a 2011. Rozsudek nabyl právní moci dne 28.11.2018. V dalším průběhu řízení soud poučil žalobce o tom, že závěry rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 46 Cm 166/2012 a rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 14 Cmo 64/2013-245 ze dne 24. března 2015 v tom směru, že navýšení plateb do fondu oprav nebylo provedeno v souladu se zákonem a stanovami, neboť nebyl doložen řádný zápis ze shromáždění SVJ, které se mělo údajně konat dne 17. ledna 2006 a mělo rozhodnout o zvýšení příspěvku do fondu oprav, jsou závazné i pro toto řízení. Žalobce, který prokazoval v daném řízení řádné konání shromáždění SVJ 17. ledna 2006 listinnými důkazy, které byly předloženy v tomto řízení, však byly vyhotoveny následně (po více než měsíci) a platné přijetí rozhodnutí neprokazují. V těchto listinách, které byly předloženy pro účely řízení 46 Cm 166/2012 bylo dokonce uvedeno slovo, že dochází k předběžnému schválení navýšení do fondu oprav. Po tomto poučení vzal žalobce svoji žalobu částečně zpět a to co do rozdílu mezi částkou 25 662 Kč s příslušenstvím a částkou 22 470 Kč s příslušenstvím, kterou nově požadoval s tím, že se jedná o částku odpovídající 21 měsícům avšak po 1 070 Kč, neboť si je vědom toho, že v řízení není schopen prokázat, že ke zvýšení částky ze 14 Kč na 16 Kč došlo platným způsobem. Přesto má však za to, že by žalobci mělo být přiznáno plnění odpovídající částce 14 Kč/m², co se týče příspěvku do fondu oprav, a proto navrhl, aby soud rozhodl v souladu s petitem v podání ze dne 14.1.2019.
3. Žalovaný č. 1 zůstal po celou dobu řízení nečinný, bylo jednáno v jeho nepřítomnosti za splnění podmínek § 101 odst. 3 o. s. ř. Žalovaný č. 1 byl vyzván, aby se vyjádřil k částečnému zpětvzetí žaloby a to postupem dle § 101 odst. 3 o. s. ř. s tím, že jeho souhlas byl prezumován.

4. Žalovaná č. 2 s tímto posledním částečným zpětvzetím nesouhlasila, soud o něm rozhodl výrokem I., když řízení částečně v rozsahu částečného zpětvzetí zastavil postupem dle § 96 o. s. ř. s tím, že u žalované č. 2 neshledal opodstatněnost tohoto nesouhlasu se zpětvzetím žaloby, který by například spočíval v tom, že žalovaný nebo jiný účastník řízení má právní nebo jiný (morální, procesněekonomický, apod.) zájem na tom, aby o návrhu bylo meritorně rozhodnuto. Žalovaná č. 2 byla poučena o tom, že ona musí prokázat vážné důvody, které ji vedou k odůvodněnému nesouhlasu s částečným zastavením řízení, když sama žalovaná č. 2 od počátku tvrdí, že povinnost k této úhradě, resp. k žádné úhradě tvrzené žalobcem v žalobě nemá. Žalovaná žádné takové důvody neprokázala.
5. Poté co došlo k zastavení řízení výrokem I. zůstala předmětem žaloby částka 22 470 Kč s příslušenstvím s tím, že žalobce byl soudem poučen o tom, že sice tvrdí a prokazuje platné přijetí rozhodnutí o povinnosti vlastníků jednotek hradit do fondu oprav částku 14 Kč/m² s účinností od 1. 1. 2005 (tj. dle výměru bytu částku 1 070 Kč měsíčně), ale doposud neprokazuje skutečnost, že tato částka byla žalovaným řádně oznámena. Žalobce byl poučen v tom směru, že pokud tuto skutečnost neprokáže, nebude v žalobě úspěšný. Z prezenční listiny, která osvědčovala účast na shromáždění vlastníků dne 15. 9. 2004 vyplývá, že ani jeden z manželů Š. se v té době shromáždění vlastníků neúčastnil, žalobce však tvrdil, a toto dokládal čestným prohlášením paní D. V., narozené , že po schůzi konané dne 15. 9. 2014 byli všichni vlastníci jednotek vyrozuměni o navýšení plateb do fondu oprav z 11 Kč/m² na 14 Kč/m² s účinností od 1. 1. 2005 a to formou evidenčního listu, jež byl všem vlastníkům jednotek předán spolu se zápisem z jednání shromáždění ze dne 15. 9. 2004. Paní D. V. toto čestné prohlášení učinila 18. 10. 2018 z titulu bývalé předsedkyně Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 940, 941, 942 ulice Májová, 363 01 Ostrov, v letech 2003 až 2006. Zároveň prohlásila, že s ohledem na časový odstup SVJ již nedisponuje žádným dokladem (včetně konkrétních evidenčních listů), které by toto prokazovaly. Právní zástupce žalobce doplnil, že paní V. vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu nenavrhuje jako svědka, taktéž nenavrhuje její výslech dožádaným soudem.
6. Žalovaná č. 2 se i nadále bránila tím, že sice byla v období od května 2010 do ledna 2012 spoluvlastníkem shora uvedené bytové jednotky, ale pokud je pro toto řízení závazné rozhodnutí – rozsudky v řízení 46 Cm 166/2012, má za to, že není možné žalované zavázat k žádné platbě za shora uvedené žalované období. Dle názoru žalované došlo ke změně skutkových tvrzení v tom směru, že není požadováno z titulu zaplacení částky 16 Kč/m² nýbrž 14 Kč/m², když tyto výše byly přijaty na odlišných shromážděních Společenství vlastníků jednotek, resp. zvýšení na částku 16 Kč nebylo přijato platně. Žalovaná má za to, že v průběhu řízení tak došlo k uplatnění nového nároku, než který byl původně uplatňován žalobou, v této souvislosti vznáší námitku promlčení, žaloba by měla být zamítnuta jakožto celek. Poslední žalovaná měsíční platba toho času ve výši 1 070 Kč by se měla stát splatnou dne 1. 1. 2012, všechny předchozí platby se měly stát splatnými před tímto datem a tudíž ke dni 7. 12. 2018 je nárok na zaplacení částky 22 470 Kč s příslušenstvím splatný nejpozději dne 1. 1. 2012 promlčen. Ani Vrchní soud v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Cm 166/2012 neakceptoval variantu, že pokud žalobce neprokázal platné zvýšení na 16 Kč, tak by žalovaní byli povinni dle podané žaloby zaplatit příspěvek do fondu oprav ve výši před jeho neplatným zvýšením, tj. při sazbě 14 Kč/m² podlahové plochy, tj. 1 070 Kč měsíčně dle rozhodnutí shromáždění vlastníků ze dne 15. 9. 2004. Dále stále poukazovala na to, že žalobce neprokázal, že by tuto výši platně vlastníkům oznámil, neboť pouhé písemné prohlášení paní D. V. není věrohodným důkazem.
7. Soud má za prokázaný následující skutkový stav: žalovaní byli do roku 1999 manželé, žalovaná č. 2 byla do ledna 2012 spoluvlastníkem uvedené bytové jednotky, stejně tak jako žalovaný č. 1. Žalovaní nezaplatili do fondu oprav žádné platby v období 5/2010 až 12/2010, 1/2011 až 12/2011 a dále za leden 2012, tj. za 21 měsíců (tvrzení žalobce, stanovy). Žalobce nejprve tvrdil, že v tomto období byli povinni hradit za m² 16 Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že platné zvýšení ze 14 Kč na 16 Kč měsíčně žalobce neprokázal, vzal svoji žalobu co do částky 2 Kč za m² zpět a

za shora uvedené měsíce požadoval pouze platbu po 1 070 Kč s odůvodněním, že i když nedošlo k platnému zvýšení na 16 Kč za m² dle výměry bytu, nezbavuje tato skutečnost žalované povinnosti platit do fondu oprav vůbec. Povinnost platit 14 Kč za m², tj. částku 1 070 Kč měli žalovaní od 1. 1. 2005, kdy došlo k platnému zvýšení plateb za m² z 11 Kč na 14 Kč/m² a to konkrétně na shromáždění Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 940, 941, 942 ulice Májová, 363 01 Ostrov, dne 15. 9. 2004. K tomuto shromáždění vlastníků byl předložen zápis včetně prezenční listiny, ze které je zřejmé, že na tomto shromáždění bylo přítomno 83,44 % všech vlastníků bytových jednotek s tím, že manželé Š. jakožto uživatelé bytu č. ■ nebyli přítomni. Zápis z jednání shromáždění, které mělo na programu pouze navýšení platby do fondu oprav, vyhotovila tehdejší předsedkyně SVJ paní V. a všichni vlastníci jednotek svým podpisem vyjádřili souhlas s navýšením do fondu oprav z dosavadních 11 Kč za m² na 14 Kč za m² a to s účinností od 1. 1. 2005. Tento zápis z jednání byl vyhotoven v Ostově dne 15. 9. 2004 (zápis, prezenční listina, výpočet podílu přítomných na shromáždění vlastníků a výsledek hlasování). Paní V. vzhledem ke svému zdravotnímu stavu se nebyla dle tvrzení právního zástupce žalobce schopna dostavit k ústnímu jednání, taktéž vylučovala možnost výsledku dožádaným soudem, sepsala však čestné prohlášení, na kterém nechala stvrdit svůj podpis s tím, že v tomto čestném prohlášení uvádí, že následně byli všichni spoluvlastníci bytových jednotek informováni o přijatých závěrech na tomto shromáždění a to formou evidenčního listu, jež byl všem vlastníků jednotek předán spolu se zápisem z jednání shromáždění ze dne 15. 9. 2004. Konkrétní evidenční list oznamující toto zvýšení však již SJV k dispozici nemá (čestné prohlášení). Ze salda uživatele týkající se předmětného bytu ■ vyplývá, že skutečně od 1. 1. 2005 bylo pro příslušný byt předepsáno 3 458 Kč měsíčně a tato povinnost byla takřka plněna, byť někdy se zpožděním a to dokonce v částce vyšší, neboť těmito platbami byl částečně i uhrazen dluh za minulé období. Je tudíž zřejmé, že žalovaným muselo být známo, že jsou povinni z titulu mimo jiné z důvodu plateb do fondu oprav hradit. Ostatně ještě v květnu 2009, konkrétně 26. května 2009, se v zápisu z jednání shromáždění uvádí, že předsedkyně SVJ přednesla zprávu o finančním stavu na fondu oprav s tím, že ve výčtu osob, které mají z tohoto titulu dluhy je i pan Š., u kterého je uvedeno - postupně splácí. Ostatně i za manžele Š. je podepsána listina ze dne 12. 2. 2006, kdy je deklarováno zvýšení ze 14 na 16 Kč za m², byť tato částka není toho času předmětem žaloby, neboť toto rozhodnutí nebylo přijato platně. Je tak na vší pochybnost zjevné, že žalovaní si byli své povinnosti vědomi, a pokud nedošlo k platnému zvýšení, nezbavovalo je to povinnosti hradit původní výši za m², kterou do té doby nijak nespороvali. Soud neposoudil úpravu skutkových tvrzení žalobce při takřka posledním jednání jako změnu žaloby, neboť od počátku bylo tvrzeno, za jaké měsíce, z jakého titulu žalovaní neuhradili, byť došlo ke snížení požadované částky, na což bylo reagováno částečným zpětvzetím žaloby. Proto také po tomto úkonu vznesená námitka promlčení ze strany žalované č. 2 se neprojevila v zamítnutí žaloby jako celku.

8. Dle § 15 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, dle kterého byl nárok žalobce posuzován, jsou vlastníci jednotek povinni přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemku. Pokud dohoda neurčuje jinak, nesou náklady poměrně podle velikosti spoluvlastnického podílu (§ 8 odst. 2). Podle odstavce 2 shora uvedeného zákonného ustanovení k účelu uvedenému v odstavci 1 skládají vlastníci jednotek předem určené finanční prostředky jako zálohu. Výši záloh si určí vlastníci jednotek usnesením shromáždění dopředu tak, aby byly kryty předpokládané náklady, které bude nutné vynaložit v následujících měsících i v dalších letech. Výši částky a den její splatnosti sděluje vlastníkům jednotek výbor nebo pověřený vlastník.
9. V řízení bylo prokázáno, že žalovaní za žalované období dluží na zálohách částku 22 470 Kč, částky připadající na fond oprav a případně na fond režijních paušálů nepodléhají vyúčtování, z těchto částek má žalobce nárok vždy ode dne následujícího po splatnosti, tj. od prvního dne následujícího měsíce do zaplacení na úrok z prodlení v jeho zákonné výši. Výše úroku z prodlení byla upravena pro rozhodné období v ustanovení § 517 odst. 2 občanského zákoníku, v jeho znění účinném do 31. 12. 2013, ve smyslu nařízení vlády č. 142/1994 Sb., v platném znění.

10. Výrokem III. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným č. 1 dle § 142 o. s. ř. Žalobce byl v převážné části neúspěšný, zatímco žalovaný úspěšný, žalovanému by tak náleželo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že mu s tímto sporem žádné náklady nevznikly, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku III.
11. O poměru úspěchu platí obdobné i pro žalovanou č. 2, kdy je nutné zdůraznit, že původně žalovaná částka činila 73 039 Kč, žalované byla uložena povinnost k úhradě ve výši 22 470 Kč, což je 30 % z původně žalované částky. Žalobce byl tak ze 70 % neúspěšný, jeho úspěch spočíval ve 30 %, proto je žalovaná povinna hradit žalobci, pokud odečteme neúspěch od úspěchu, částku 40 % celkové výše náhrady nákladů řízení. Právní zástupce žalované uplatnil celkové náklady řízení žalované č. 2 ve výši 91 479,90 Kč s tím, že její vyúčtování rozdělil na část, kdy je vycházeno z tarifní hodnoty ve výši 73 039 Kč, kam se řadí převzetí a příprava ze dne 9. 6. 2012, písemné podání – odpor proti platebnímu rozkazu ze dne 31. 7. 2013, vyjádření druhé žalované k podané žalobě ze dne 15. 8. 2013, doplnění vyjádření ze dne 24. 9. 2015, dále účast při ústním jednání dne 10. 4. 2017, dále písemné podání ze dne 20. 6. 2017 a písemné podání ze dne 11. 7. 2017. Za těchto 7 úkonů mu náleží po 4 060 Kč za úkon, dále dne 29. 5. 2017 podal odvolání proti připuštění částečného zpětvzetí žaloby o 3 934 Kč, přičemž právě z této částky vychází jako z tarifní hodnoty a za tento úkon účtuje 1 000 Kč, další úkony vycházejí z tarifní hodnoty 69 105 Kč, a to konkrétně za písemné podání dne 31. 7. 2018, za účast při jednání dne 22. 8. 2018, písemné podání ze dne 9. 9. 2018, účast při ústním jednání dne 12. 9. 2018 s tím, že za tyto 4 úkony účtuje po 3 900 Kč za úkon. Dále za účast při jednání u soudu dne 7. 12. 2018 vychází z tarifní hodnoty 25 662 Kč a za tento úkon účtuje 2 140 Kč s tím, že za odůvodnění nesouhlasu s připuštěním částečního zpětvzetí žaloby s návrhem na vydání rozhodnutí o připuštění nebo nepřipuštění změny návrhu včetně závěrečného návrhu účtuje již z tarifní hodnoty 22 470 Kč částku 2 020 Kč. Za písemné podání nikoliv ve věci samé účtuje polovinu této sazby, tj. 1 010 Kč (vyúčtování nákladů). K těmto 15 úkonům právní pomoci pak přínáleží 15 režijních paušálů po 300 Kč, dále je k této částce nutné připočítat cestovné k ústnímu jednání dne 10. 4. 2017 na trase Olomouc – Plzeň a zpět a to vlakem ve výši 1 320 Kč, a to i přesto, že byl použit půjčený osobní automobil, ale bylo účtováno pouze výši běžné ceny vlakové jízdenky, dále 16 půlhodin promeškaného času ve výši 1 600 Kč, dále cestovné ve výši 4 260 Kč za cestu k ústnímu jednání dne 22. 8. 2018 za trasu Olomouc – Plzeň a zpět v délce 742 km při řádném doložení technického průkazu vozidla, s nímž cestu právní zástupce žalované č. 2 vykonal, s touto cestou souvisí též účtovaných 16 půlhodin promeškaného času po 1 600 Kč. Ve shodné výši je pak účtováno jízdné za trasu k ústnímu jednání dne 12. 9. 2018, tj. uskutečněnou v témže roce plus ve stejné výši též promeškaných 16 půlhodin promeškaného času ve výši 1 600 Kč. V tomto roce se uskutečnila ještě další jízda, a to k ústnímu jednání dne 7. 12. 2018, tj. je účtováno další shodné jízdné ve výši 4 260 Kč a dalších 16 hodin promeškaného času ve výši 1 600 Kč. K těmto nákladům je pak nutné připočítat 21% DPH ve výši 15 789,90 Kč, a to dle § 137 o. s. ř., když právní zástupce žalované č. 2 doložil, že je plátcem této daně. Konečně je k těmto shora uvedeným nákladům nutné připočítat soudní poplatek ve výši 500 Kč, který byl vyměřen žalované č. 2 usnesením Okresního soudu v Karlových Varech dne 27. 8. 2012 za možnost nahlédnutí do spisu. Z celkové výše náhrady nákladů řízení 91 479,90 Kč tak byla žalobci uložena povinnost zaplatit žalované č. 2 z titulu náhrady nákladů řízení 40 %, což činí 36 592 Kč, a to k rukám právního zástupce žalované č. 2 dle § 149 o. s. ř., ve lhůtě stanovené dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení podat

k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, odvolání, a to ve trojím vyhotovení.
Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněná domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí či nařízení exekuce.

Plzeň 6. března 2019

JUDr. Milena Hošková Sedláková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislava Beníšková.